

утворюють унікальну лексико-семантичну групу, у якій є закономірності, унікальні факти, які можуть бути загальними для всіх мов та унікальними для кожної національної мови. Зооніми позначені національно-культурною специфікою.

Література

1. Mosiolek-Kłosińska K., *Antropocentryzm leksyki „zwierzęcej”*. Grzegorzyczkowa R., Zaron Z. (red.), *Semantyczna struktura słowa i wypowiedzi*, Warszawa, 1997. S. 71-77.
2. Nowakowska A. *Człowiek jak zwierzę. Sfrzeologizowane porównania odczasownikowe na podstawie Słownika frazeologicznego języka polskiego*. JAK 15. 2003. S. 97-103.
3. Rak M. *Językowo-kulturowy obraz zwierząt utrwalony w animalistycznej frazeologii r gwar Gor Świętokrzyskich i Podtatrza (na tle porównawczym)*. Kraków, 2007.
4. Skawiński J. *Językowy aspekt badań nad zwierzętami w kulturze*, „Zeszyt Etnologii Wrocławskiej” nr 1. 2000. S. 93-121.
5. Tokarski R. *Językowy obraz świata w metaforach potocznych. Językowy obraz świata*, red. J. Bartmiński, Lublin, 1999, S. 74-76.
6. Treder J. *Nazwy ptaków we frazeologii i inne studia z frazeologii i paremiologii polskiej*. Gdańsk, 2005.

УДК 81'25

*А.П. Болотнікова, к.філол.н., доцент
А.С. Мороз, студентка групи 101-ФО
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

ПОНЯТТЯ ЗООНІМ, ПРОБЛЕМИ ЙОГО ОПИСУ ТА АНАЛІЗУ В ПОЛЬСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРІ

Фразеологія найбільш чітко репрезентує зв'язок між мовою та культурою. Найменування тварин дають багатий матеріал для дослідження конотативних значень. Спостереження людини за навколишнім світом живої природи зумовлюють той факт, що майже кожне найменування має емоційний навантаження, що є основою формування метафоричної номінації та визначає потенціал зоонімічної лексики, дослідженню якого присвячена ця наукова розвідка.

Активне вивчення та аналіз лексико-семантичної групи тварин призвело до з'яви різноманітних термінів, якими послуговуються дослідники для номінації цього мовного явища: *зоонім, зоологізм, зооморфізм, зооморфи, зоосемізм, зоонімічний компонент, зооморфний образ, зооморфічний елемент, анімалізм, анімалістичний компонент* тощо.

Вважаємо поняття *зоонім, анімалізм, зоологічна лексика* еквівалентними термінами, що позначають пряму номінативну назву

тварин, а поняття *зоосемізм* репрезентує певне конотативне значення, що характеризує людей. До зоосемізмів належать назви тварин, які вживають у переносному значенні для характеристики явищ і людей.

Термін *зоонім* грецького походження, уперше з'являється в науковій літературі в 60-х рр. ХХ століття. *Зооніми* – це лексико-семантичні варіанти слів, які вживають як родові назви тварин: *pies, kot, niedźwiedź, lis, wilk*.

Учені неодноразово наголошували на неоднозначності в окресленні термінології щодо фразеологічних одиниць, які у своєму складі містять компонент «назва тварини». Узагалі можна виокремити чотири групи фразеологізмів з назвою тварин у складі:

1) з компонентом *зоо*: зоонімна фразеологія [1], зооморфічна фразеологія [2], тощо;

2) з компонентом *аніمال*: фразеологія анімалістична [4], фразеологія з компонентом анімалістичним [6] тощо;

3) з компонентом *фауна*: фаунічна фразеологія [2], фаунічні метафори [6] тощо;

4) з компонентом *тварина*: тваринна фразеологія [2], фразеологічні одиниці, які містять назви тварин [3, 5], тваринні метафори [7] тощо.

Отже, фразеологічна одиниця із зоонімом – це словосполучення, яке у своєму складі містить назву тварини або його іменниковий чи прикметниковий дериват. Зоонім є ширшим поняттям, яке охоплює родові назви тварин, назви домашніх тварин, назви диких тварин, назви екзотичних тварин. У науковій роботі запропоновано аналіз фразеологічних одиниць із зоонімами в польській мові з увагою на опозиції *домашні – дикі – екзотичні*.

Зооніми у всіх мовах мають високий конотативний потенціал, а в їхню денотативну семантику органічно «вплетена» культурна семантика, яка зазвичай стає основою семантики фразеологічної одиниці.

До фразеологічних одиниць із зоонімами зараховуємо словосполучення, що містять:

1) назви тварини (ссавці, птахи, плазуни, комахи, риби тощо): *zdrowy jak ryba, zna się jak świnia na mydle*;

2) назви частин тіла тварин (морда, лапа, рило тощо): *dostanie po mordzie, ruszyć z kopyta*.

Отже, систематизація накопиченого досвіду в полоністиці з питань вивчення проблем дефініцій зоонімів, питань лінгвокультурних особливостей фразеологічних одиниць із зоонімами мають довгу історію вивчення, однак багато проблем ще не знайшли свого однозначного вирішення і є актуальними в межах антропоцентричної парадигми сучасного мовознавства. У якості пріоритетного терміна лінгвокультурології, релевантного для опису об'єкта цього дослідження взято поняття «зоонім», який описаний як первинна номінація будь-якої

тварини, термін не містить жодних додаткових асоціацій, корелює з термінами «аніمالізм», «аніمالістичний компонент» тощо.

Література

1. Івченко А. Українська народна фразеологія, ономазіологія, ареали, етимологія, Харків, 1999.
2. Basaj M. Nazwy zwierząt jako komponenty porównań frazeologicznych. Warchol S. (red.), Systemy zoonimiczne w językach słowiańskich. Lublin, 1996. S. 281-287.
3. Nowakowska A. Człowiek jak zwierzę. Sfrzeologizowane porównania odczasownikowe na podstawie Słownika frazeologicznego języka polskiego. JAK 15. 2003. S. 97-103.
4. Rak M. Językowo-kulturowy obraz zwierząt utrwalaony w animalistycznej frazeologii r gwar Gor Świętokrzyskich i Podtatrza (na tle porównawczym). Kraków, 2007.
5. Skawiński J. Językowy aspekt badań nad zwierzętami w kulturze, „Zeszyt Etnologii Wrocławskiej” nr 1. 2000. S. 93-121.
6. Spagińska-Pruszek A. Komponent animalistyczny we frazeologizmach języka polskiego, rosyjskiego i chorwackiego (aspekt translatoryczny). Aleksiejenko M. (red.), Słowo. Tekst. Czas. Materiały V Międzynarodowej Konferencji Naukowej, Szczecin, 2001. S. 119-123.
7. Tokarski R. Wartościowanie człowieka w metaforach językowych, PL LXXXII, z. 1. 1991. S. 145-157.

УДК 004.738.5

*А.П. Болотнікова, к.філол.н., доцент
С.В. Онищенко, студентка групи 201-ГО
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

ФОРУМ ЯК ОСОБЛИВИЙ ЖАНР ІНТЕРНЕТ- КОМУНІКАЦІЇ

Проникнення Інтернету в усі сфери життя спричинило необхідність детального вивчення його ролі у процесі комунікативної взаємодії. Специфіка спілкування в Мережі спричинила формування нових жанрових форм. З позицій комунікативної лінгвістики, мовленнєві жанри – це тематично, композиційно й стилістично усталені типи повідомлень, об'єднані метою спілкування, задумом мовця з урахуванням особистості адресата, контексту та ситуації спілкування. З-поміж найпоширеніших жанрів Інтернет-комунікації є форуми. Їх можна порівняти з віртуальними клубами за інтересами, у яких люди збираються для обговорення проблем, цікавлять певною інформацією. Спілкування на форумах, за визначенням М. Кастельса набуває форми дискусії «багатьох з багатьма» [1, с. 61], потенційно «усіх з усіма», звідси з'являється логічне твердження...: «нікого ні з ким» [1, с. 312]. У класичному розумінні кожен користувач Інтернету не тільки обмінюється спостереженнями, поглядами, ділиться